

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: علی کاظمی

۰۹ می ۲۰۲۵

پایان فاشیسم و رهائی اروپا: ارتش سرخ، قهرمان فراموش شده تاریخ

عکس تاریخی «افراشتن پرچم بر فراز رایشتاگ»، تصویری نمادین، توسط عکاس شوروی، یوگنی خالیدی، در ۲ می ۱۹۴۵ گرفته شده و سربازان ارتش سرخ را نشان می‌دهد که پرچم اتحاد جماهیر شوروی را بر فراز ساختمان رایشتاگ در برلین برافراشته‌اند. این عکس یکی از شناخته‌شده‌ترین تصاویر جنگ جهانی دوم است و به عنوان نمادی از پیروزی بر فاشیسم شناخته می‌شود.

«سربازان ما نه برای فتح المان، بلکه برای نجات بشریت از هیولای نازیسم به برلین آمدند.»

مارشال ژوکوف، فرمانده عملیات برلین

هشتاد سال از پایان جنگ جهانی دوم گذشت؛ جنگی که هیولای فاشیسم را درهم شکست و تاریخ بشریت را دگرگون کرد؛ سالگردی که باید یادآور پیروزی نور بر تاریکی باشد، اما سیاستمداران غربی ترجیح می‌دهند آن را به فراموشی بسپارند. این مقاله روایتی است از شکوه مقاومت ارتش سرخ در نبرد برلین، طوفان آتشین کورسک، و نقش

تعیین‌کننده‌ای که این ارتش در نجات اروپا از وحشت نازیسم ایفا کرد — اما امروز همان اروپا به جای سپاس و قدردانی، تاریخ را تحریف می‌کند.

نبرد کورسک: نقطه عطفی در مسیر شکست نازیسم

در جولای ۱۹۴۳، آلمان نازی آخرین تلاش بزرگ خود برای بازپس‌گیری ابتکار عمل در جبهه شرقی را آغاز کرد. عملیات «سیتادل» در ناحیه کورسک به بزرگ‌ترین نبرد تانکی تاریخ بشر بدل شد: ارتش آلمان با ۲۹۰۰ تانک، از جمله تایگرهای تازه‌وارد، به خطوط دفاعی شوروی یورش برد. در مقابل، ارتش سرخ با ۳۶۰۰ تانک — عمدتاً مدل افسانه‌ای تی-۳۴ — به دفاع و سپس ضدحمله پرداخت.

این نبرد، که بیش از پنجاه روز به‌طول انجامید، نه تنها به شکست سخت آلمان انجامید بلکه بیش از ۷۰ درصد تجهیزات زرهی و رماخت را نابود کرد. از آن پس آلمان هرگز نتوانست ابتکار ستراتیژیک جنگ را در جبهه شرق بازپس گیرد. کورسک اثبات کرد که اتحاد شوروی نه تنها توانایی دفاع از خود را دارد، بلکه به هنرمندی در جنگ متحرک تبدیل شده است؛ همان هنری که روزگاری جنرال‌های آلمانی خود را خالق آن می‌پنداشتند.

امروز، ناتو در مانورهای نظامی خود در مرزهای روسیه از تاکتیک‌های نازی‌ها در کورسک تقلید می‌کند — اما هرگز اعتراف نمی‌کند که این شوروی بود که هنر جنگ متحرک را به آلمان آموخت و سپس آن را شکست داد!

نقش ارتش سرخ در نجات اروپا: رهائی‌بخشی که به فراموشی سپرده شد

ارتش سرخ نه تنها کورسک و ستالینگراد را حفظ کرد، بلکه پس از آغاز پیشروی بزرگ در سال ۱۹۴۴، بخش‌های بزرگی از اروپا را از سلطه نازی‌ها آزاد ساخت. کشورهای چون پولند، هنگری، چکسلواکی، اتریش، و حتی قسمت‌های بزرگی از خاک آلمان، با فداکاری و خون ارتش سرخ از یوغ فاشیسم رهائی یافتند. اردوگاه مرگ آشویتس — نماد شر مطلق در قرن بیستم — را ارتش سرخ کشف و آزاد کرد.

اما امروز، دولت‌های همین کشورها بناهای یادبود سربازان شوروی را تخریب می‌کنند؛ روز پیروزی را بدون حضور روسیه جشن می‌گیرند؛ و حتی نقش ارتش سرخ را «اشغال»، نه «آزادی»، می‌نامند! این تغییر روایت نه تنها ظلمی است به تاریخ، بلکه بی‌احترامی مستقیم به میلیون‌ها قربانی جنگ و خون‌بهای رهائی اروپا است.

قابل توجه است که در اپریل ۱۹۴۵، هنگام آزادسازی وین، مردم اتریش با گل از ارتش سرخ استقبال کردند. اما امروز، همین اتریشی‌ها مانع حضور سفیر روسیه در مراسم ۸ می می‌شوند!

تحریف تاریخ: سه دروغ بزرگ غرب درباره جنگ دوم جهانی

غرب، در مسیر بازنویسی تاریخ، بر سه تحریف بنیادین تأکید دارد:

(۱) «پیروزی مدیون آمریکا بود» — در حالی که رسانه‌های غربی نقش امریکا و بریتانیا را بزرگ‌نمایی می‌کنند، واقعیت آن است که بیش از ۸۰ درصد تلفات ارتش آلمان در جبهه شرقی و عمدتاً به دست ارتش سرخ، وارد آمد. امریکا به‌شکلی هوشمندانه، زمانی که شوروی هزینه اصلی را پرداخته بود، وارد جنگ شد.

(۲) «ارتش سرخ آمد تا اروپا را اشغال کند» — در کنفرانس پوتسدام، ستالین به صراحت خواستار خلع سلاح کامل آلمان و تضمین امنیت جمعی شد، نه الحاق اروپا. اصطلاح «اشغال» تحریفی خطرناک است که بار اخلاقی مقاومت فاشیستی ارتش سرخ را خنثی می‌سازد.

۲) «نازیسم و کمونیسم دو روی یک سکه بودند» — این قیاس کاذب و خطرناک، چشمان خود را بر این واقعیت می‌بندد که شوروی بیش از ۲۰ میلیون کشته برای شکست فاشیسم داد، و خلاف نازیسم، هیچ پروژه ایدئولوژیک نابودی یک قوم خاص را پی نگرفت. مقایسه ارتش سرخ با ورماخت، تنها به‌کار سفیدشوئی جنایت‌های نازی می‌آید. تحریف این واقعیت‌ها نه‌فقط توهین به قربانیان است؛ بلکه زمینه‌ساز بازگشت نئونازیسم در اروپای امروز است. غرب، با پاک کردن نقش اتحاد شوروی از حافظه عمومی، خود را از مسئولیت اخلاقی مبارزه با فاشیسم معاف کرده است — گامی خطرناک به‌سوی تکرار تراژیدی گذشته: در اوکراین، گردان آزوف با نشان‌های نازی توسط غرب تجهیز می‌شود، و در لتونی، گردهمایی سالانه اعضای قدیمی اس‌اس قانونی و رسمی است! تاریخ را می‌توان تفسیر کرد، اما نمی‌توان آن را انکار کرد. بدون ارتش سرخ، بدون ایستادگی ستالین‌گرا، بدون نبرد کورسک، و بدون فتح برلین، امروز اروپا در زیر سایه صلیب شکسته زندگی می‌کرد. تحریف تاریخ نه تنها ظلمی به قربانیان و رهایی‌بخشان است، بلکه سکوتی مرگبار در برابر هیولای فاشیسم نوین است. غرب شاید بتواند بنای یادبود سربازان شوروی را ویران کند، اما نمی‌تواند حقیقت را از حافظه ملت‌ها پاک کند. ارتش سرخ، نه تنها کورسک را فتح و برلین را تسخیر کرد، بلکه اروپا را از بربریت فاشیسم نجات داد. اما امروز سیاستمداران غربی می‌خواهند این حقیقت را به فراموشی بسپارند؛ زیرا نمی‌خواهند بپذیرند که مدیون شوروی هستند. آن‌ها از روسیه امروز «شیطان‌سازی» می‌کنند تا برای گسترش ناتو توجیه داشته باشند. اگر اتحاد شوروی نبود، امروز اروپا به زبان المانی نازی سخن می‌گفت. این را تاریخ می‌گوید، حتی اگر سیاستمداران انکار کنند.

فریاد خاموش تاریخ: نبرد نهانی برلین و پایان فاشیسم

در بهار ۱۹۴۵، هنگامی که متفقین غربی هنوز درگیر محاسبات سیاسی بودند، ارتش سرخ با عملیاتی گسترده به سوی پایتخت رایش سوم پیشروی کرد. این حمله با حضور ۲.۵ میلیون سرباز، ۶۲۵۰ تانک و ۷۵۰۰ هواپیما انجام شد — بزرگترین عملیات نظامی تاریخ که تا آن زمان دیده شده بود. سربازان شوروی، بسیاری از آنان جوانانی که خانواده‌هایشان را در جنگ از دست داده بودند، با این شعار به پیش می‌تاختند: «برای مادرانمان، برای میهنمان!». پرچم سرخ بر فراز رایش‌تاگ تنها نماد شکست المان نازی نبود، بلکه نشانه پیروزی تمام کسانی بود که علیه بربریت فاشیستی جنگیده بودند. اما امروز، المان «آزادشده» حتی اجازه حضور سفرای روسیه را در مراسم یادبود نمی‌دهد — گوئی این پیروزی را نمی‌خواهند به یاد آورند.

با ۲۷ میلیون جان‌باخته، اتحاد شوروی سنگین‌ترین هزینه را برای آزادی بشریت پرداخت. اگر آن مقاومت تاریخی و خونین نبود، نه‌تنها سرنوشت اروپا، بلکه آینده کل جهان به تاریکی سپرده می‌شد. این حقیقتی است که نمی‌توان و نباید آن را از حافظه جمعی پاک کرد.

امروز، در شرایطی که امپریالیسم غربی و متحدانش می‌کوشند این فداکاری‌ها را تحریف یا فراموش کنند، ما متعهد می‌شویم که روایت واقعی این نبرد بزرگ را زنده نگه داریم و در برابر دروغ‌پردازان تاریخ بایستیم.

نبرد با فاشیسم تنها به گذشته تعلق ندارد. امروز نیز، فاشیسم با چهره‌ای مدرن در جهان زنده است: در اشغالگری، در نسل‌کشی، در تحمیل تحریم‌های مرگبار. امروز، در نوار غزه، ما شاهد تجلی عریان فاشیسم هستیم؛ جایی که یک ملت، زیر بمباران بی‌وقفه و محاصره کامل، قربانی خشونت سازمان‌یافته و بی‌رحمانه شده است. این همان فاشیسمی است که دیروز با پرچم صلیب شکسته می‌تاخت و امروز زیر سایه حمایت قدرت‌های غربی، به قتل‌عام ادامه می‌دهد.

سخن پایانی

در آستانه هشتادمین سالگرد پیروزی بزرگ ضد فاشیستی، گروه «۱۰ مهر»، به عنوان یک گروه ضدامپریالیست و عدالت خواه، به ارتش سرخ و کمونیست های اتحاد جماهیر شوروی که با فداکاری بی سابقه و ایستادگی بی امان، میهن سوسیالیستی خود را از چنگال نازیسم نجات دادند و نقشی تعیین کننده در شکست فاشیسم جهانی ایفا کردند، درود می فرستد و ادای احترام می کند.

سوسیالیست ها، همان گونه که دیروز در کنار مقاومت جهانی در برابر فاشیسم ایستادند، امروز نیز در کنار همه ملت هایی هستند که در برابر امپریالیسم و ارتجاع جهانی مقاومت می کنند. این راهی است که تاریخ به آنها آموخته است؛ راهی که تا پیروزی نهائی ادامه خواهد یافت.

درود بر ارتش سرخ و همه مبارزانی که برای آزادی جنگیدند!

ننگ بر تحریف کنندگان تاریخ و مدافعان نئونازیسم!

درود بر مقاومت مردم فلسطین و همه ستم دیدگان جهان!

«برای صلح، برای سوسیالیسم، و برای پیروزی نهائی زحمتکشان جهان!»